

Обръщам специално внимание на тези данни. Както вече посочих, при преброяването на 4 декември 1992 г. бе въведен признака "етническа група", разпространен и върху българския етнос. Абсолютните данни обаче свидетелстват и то по най-безспорен начин, че количественото изражение на българите спрямо турци, цигани и други инородни групи съвсем не дават основания те да бъдат подвеждани по един и същи признак. Данните показват по най-категоричен начин, че българите очертават националния облик на родината. Ето защо всички и всякакви (съзнателни и несъзнателни) опити да се рисува България като етническа смесица и да се ратува за конфедерация на етническа основа в нея (по макар и по швейцарски образец) са в пълен дисонанс с миналата и съвременната еднонационална определеност на родината ни.

Друг е въпросът, дали българската държава провежда съобразена с международните стандарти политика към не-българското етническо население в страната. Този въпрос обаче трябва да се дискутира на равнището на юридически, политологическите и други науки. Но доколкото той рефлексира и в демографско-статистическите данни, аз ще се спра на един съществен момент в тях. По-точно, на географско-пространственото дислоциране на ромите у нас. Спират се на този признак, защото той има пряко отношение към всевъзможните нападки, които лансираха някои турски и ромски лидери към българската държавна политика към циганското население на страната. Имам предвид най-вече опитите да се "доказва", че в България съществува "расова сегрегация" и етнически геноцид" спрямо ромите.

Преди да пристъпя към конкретиката на този въпрос ще си позволя няколко пояснения. Етническите групи у нас са свързани само с една и съща раса. Те не представляват други основни раси в страната. А това означава, че у нас по принцип не е възможно да се провежда класическа расова сегрегация. Що се касае до понятието и явлението "геноцид" трябва да се знае, че в научната литература и в документите на ООН те имат строгое определение, което изобщо не засяга българската действителност, в т. ч. и в най-невинните форми на неговата реализация, една от които е насилиственото териториално-пространствено локализиране на дадена група от